

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ X-Citeไทยโพสต์ ฉบับประจำวันที ๑๕ เดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า ๔ มูลค่าข่าว ๖๑,๑๒๔.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

คุณภาพย่ำแย่ เด็กไทยไร้ทักษะ

อโศก ● มศว ห่วงอนาคตบัณฑิตไทยไม่รุ่งทำประเทศร่วง ปลุกสถานศึกษาสอนเด็กคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น ส่งเสริมทำธุรกิจเพื่อสังคม

วันที่ 14 สิงหาคม ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โครงการบริหารวิชาการธุรกิจเพื่อสังคม ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ ร่วมกับสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน จัดงานเปิดตัวธุรกิจเพื่อสังคม แก้ปัญหาสังคมได้อย่างยั่งยืน โดยมี ผศ.นพ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) กล่าวเปิดงานพร้อมปาฐกถาพิเศษ “มศว ก้าวกับการขับเคลื่อนธุรกิจเพื่อสังคม” ตอนหนึ่งว่า จากการศึกษาสถิติตัวเลขประชากรศาสตร์ พบว่าเด็กไทยในสมัยนี้เกิดโดยเฉลี่ย 7 แสนคนต่อปี และกฎหมายบังคับให้เรียนทุกคน แต่ในความเป็นจริง กลับมีเด็กเข้าสู่ระบบการศึกษาเพียง 98% จบประถมศึกษาปีที่ 6 ประมาณ 96% จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือภาคบังคับ 96% แต่การจบของเด็กไม่ว่าจะระดับ ป.6 หรือ ม.3 ก็ไม่ได้มีการพูดถึงหรือดูเรื่องคุณภาพของเด็กว่าอ่านออก เขียนได้ มีทักษะ มีทัศนคติ มีความรู้ และมีความสุขหรือไม่ รู้แต่เด็กได้ถูกจับไว้ในโรงเรียนห้องสี่เหลี่ยมเป็นเวลานาน

ส่วนระดับมหาวิทยาลัย เด็กเข้าสู่ระบบ

การศึกษาน้อยลงเหลือเพียง 30% หรือ 2 แสนคน จากจำนวนประชากรเด็ก 7 แสนคน นอกจากนั้นในจำนวน 2 แสนก็จบบ้าง ไม่จบบ้าง หรือจบแบบไม่รู้ว่าจะไปใช้ชีวิตอย่างไร ไม่มีทักษะความรู้ ความสามารถ ทั้งที่งบประมาณที่ได้มาจากภาษีของประชาชน ครอบครัวยุคคน 7 แสนคน ซึ่งเขาจ่ายภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อมเอามาให้คน 30% ได้เรียน ส่วนคนที่เหลืออีก 70% ไม่ได้เรียนหนังสือ

ดร.มีชัย วีระไวทยะ นายกสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน กล่าวว่า บัณฑิตที่จบการศึกษาตอนนี้มีเพียง 30% เท่านั้นที่มีนายจ้าง ส่วน 70% จะไม่มีนายจ้าง ซึ่งผู้บริหารทางการศึกษาของไทยก็ยังไม่ตื่นในเรื่องนี้ ทั้งที่อนาคตนักศึกษาต้องช่วยเหลือตนเองให้ได้ เพราะไม่เช่นนั้นนักศึกษาไทยจะลำบาก และเมื่อคนในประเทศลำบาก การขับเคลื่อนพัฒนาประเทศลำบากไปด้วย ดังนั้นถึงเวลาแล้วที่ต้องเปลี่ยนระบบการศึกษาแบบท่องจำ เปลี่ยนเป็นให้เด็กสามารถมีความคิดริเริ่ม ค้นคว้าหาทางเลือกได้ทั้งในเรื่องของชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน สอนให้เด็กสามารถแก้ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ได้ และเส้นทางหนึ่งที่จะทำให้ให้นักเรียนนักศึกษาพึ่งพาตนเองได้โรงเรียน มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องช่วยให้นักเรียนนักศึกษาเรียนรู้การทำธุรกิจเพื่อสังคม เพื่อที่จะทำให้สังคมดีขึ้น พัฒนาการศึกษา และขจัดความยากจน โดยธุรกิจดังกล่าวต้องเป็นธุรกิจเพื่อสังคมที่เอากำไรมาใช้ให้คนที่รอคอยโอกาส ไม่ใช่ช่วยคนที่มั่งเงินแล้ว

